

ת"פ (חדרה) 55462-09-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חדרה) 55462-09-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו חדרה

ת"פ (חדרה) 55462-09-24

מדינת ישראל

תביעות חוץ - שלוחת חדרה

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד עבאדי

בית משפט השלום בחדרה

[30.12.2024]

כבוד השופט ערן זלר

גזר דין

רקע

1. הנאשם יליד 1995 הורשע על יסוד הודייתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

העונשין, תשל"ז - 1977, ובעבירת איומים על-פי סעיף 192 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם בחדרה, יחד עם הוריו - א'

ומ' א' (להלן: "המתלוננת" ו-"המתלונן"). ביום 11.9.24 בשעה 19:30 או בסמוך לכך, במטבח הבית, הנאשם דרש

מהמתלוננים כסף; בנסיבות אלה סטר הנאשם על צווארו של המתלונן ולקח מידו מזלג שבעזרתו הכין אז המתלונן

אוכל. באותן הנסיבות, המתלוננת נמלטה מהבית, אך הנאשם רדף אחריה ובתוך כך אמר לה "אני ארצח אותך".

בסמוך לאחר מכן נכנסו המתלוננים לרכב, והנאשם אמר להם שלא ישובו לבית.

3. הנאשם עצור בתיק החל מיום 12.9.24.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

4. בפתח טיעוניה הגישה התובעת כראיות לעונש את תדפיס ההרשעות הקודמות של הנאשם (ת/1); וכן את פרוטוקול דיון הטיעונים לעונש מיום 21.12.23 יחד עם גזר הדין שהוטל עליו באותו יום בת"פ (חדרה) 4429-04-23 מדינת ישראל נ' פלוני (ת/2). ת/1 מחזיק 12 הרשעות קודמות, כאשר ת/2 הוא גזר הדין האחרון שהוטל על הנאשם, ובגינתו תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בגין כל עבירת אלימות פיזית או מילולית שעונשה שנתיים ומעלה.

5. ב"כ המאשימה טענה כי במעשים בהם הורשע פגע הנאשם בערכים המוגנים שהם שמירה על שלמות גופם, שלווה נפשם ובטחונם של הוריו - המתלוננים. היא הדגישה כי העבירות בוצעו בתוך התא המשפחתי, בבית המתלוננים שהוא מבצרם. לדבריה, הפגיעה בערכים המוגנים היא רבה גם בשל כך כי האלימות הפיזית לוותה באיומים, וכי העבירות נעשו על רקע כספי וללא כל טריגר. לטענתה יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 6 - 18 חודשי מאסר בפועל, והפנתה בעניין זה למספר גזרי דין שניתנו במקרים אחרים.

6. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, הפנתה התובעת לכך שחרף גילו הצעיר של הנאשם, לחובתו 12 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש וכן בעבירות נוספות; היא הפנתה להרשעתו האחרונה בגינה עומד לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה, והטעימה כי גם אז דובר בעבירת אלימות שהופנתה כלפי אמו, שאותה ביצע כחצי שנה לאחר שהשתחרר מן המאסר בתיק הקודם, וכי כיום מדובר למעשה באותם מתלוננים. לדבריה, הנסיבות הללו מלמדות כי הנאשם אינו ירא מן הדין. בהקשר זה הפנתה ל- ת/1 וציינה כי בעבר הופעלו נגד הנאשם כמה פעמים מאסרים מותנים, ובכל זאת פעם אחר פעם הוא שב וביצע עבירות נוספות שהביאו להפעלתם. לשיטתה, בעת גזירת העונש יש לתת משקל ממשי להרתעתו; היא הפנתה לסעיף 140 לחוק העונשין, אך הבהירה כי אינה טוענת לחריגה לחומרא ממתחם העונש ההולם.

לטענתה, אין מקום לטענה לפיה הנאשם קרוב לסייג האחריות הפלילית, שכן עולה בבירור שהוא הבין היטב את מעשיו ובכל זאת חוזר ומבצע את אותן עבירות כלפי אותם מתלוננים.

לדבריה, אין כל תשתית המצדיקה הקלה בעונש משיקולי שיקום. לשיטתה, יש להשית על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחם לו עתרה, שלא תפחת מ-8 חודשי מאסר בפועל; עוד טענה כי יש להפעיל את המאסר על תנאי בן 6 החודשים שתלוי ועומד נגדו, זאת במצטבר לכל עונש מאסר אחר שיוטל, וכן להטיל עליו מאסר על תנאי מרתיע, קנס והתחייבות.

דברי הוריו של הנאשם

7. המתלונן - אבי הנאשם אמר כי בנו סובל מבעיות רבות שהוא כלל לא מודע להן, והגיע העת שיתייחסו אליהן, שכן הוא צריך עזרה. לדבריו, לא ייתכן שהנאשם חוזר על מעשיו כל הזמן ושבגילו הצעיר כבר צבר הרשעות רבות. הוא טען כי אי אפשר כל פעם לשים "פולסטר" שלא עוזר לכלום, אלא נדרש טיפול שורש, אחרת הדברים יחזרו על עצמם, וחובה שהוא יעבור הליך שיקום רציני. הוא הוסיף כי כל פעם שהנאשם נמצא במאסר מצבו של אמו נהיה גרוע יותר.

8. המתלוננת - אמו של הנאשם ביקשה שהנאשם ישלח לשיקום. לדבריה, בית סוהר או אישפוז פסיכיאטרי לא מתאימים לו, שכן הוא זקוק לשיקום שכולל חברה, תעסוקה וספורט, וכי צריך לשקם אותו מהשורש. טיעוני ב"כ הנאשם
9. הסנגור הדגיש את בחירתו של הנאשם להודות בכתב האישום המתוקן; הוא הזכיר כי התיק היה קבוע לשמיעת ראיות, אולם בטרם החלו דיוני ההוכחות הצדדים הצליחו להגיע להסדר שכלל את תיקון כתב האישום לקולא - באופן המתאר את ההתרחשויות כהווייתן, כך שיש לראות בהודיית הנאשם באישום המתוקן משום נטילת אחריות בהזדמנות הראשונה. הוא הטעים כי ההודיה חסכה את ניהול ההליך, ובעיקר חסכה מהוריו למסור עדות נגד בנם, והם בחרו להתייצב לדיון ולבקש מבית המשפט לסייע לנאשם ולהשיט לו יד.
10. מבלי שהקל ראש בדברים הפנה הסנגור לכך כי כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם עבירות במדרג נמוך לשיטתו, כשהתבצעו לדבריו כאשר כשהנאשם שב לביתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול. עוד הפנה לכך כי הנאשם החל להסתבך בפלילים כאשר היה ילד כבן 13 בלבד; הוא הטעים כי לראשונה נראה כעת כי הנאשם מתחיל לעבור שינוי, הוא מקיים שיח ענייני עם בא כוחו, והפסיק להשתלח בכל הסובבים אותו. ציין כי ההגנה עמלה כדי לנסות ולאתר חלופה שתתאים לצרכי הנאשם אשר סובל מתחלואה כפולה, אלא שנכח המלחמה והתקופה הלא קלה חלק מן המקומות נסגרו ולא אותרה עבורו מסגרת, שכן אחרת יכול היה להיות משוחרר לחלופה טיפולית שהייתה מיטיבה איתו. הסנגור ציין, כי הנאשם שיתף אותו כי הוא מעוניין בהליך טיפולי, נעשתה פניה בעניין לשב"ס, ואכן הנאשם משתתף בהליכים טיפוליים במסגרת המעצר וניתן לראות את השינוי לטובה שחל בו - שכן הוא מאוזן הרבה יותר, ממושמע וקשוב.
- ב"כ הנאשם הפנה לחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה במהלך הדרך לתיק בית המשפט, ולכך שהנאשם סובל מתחלואה כפולה; הוא הפנה למצבו הנפשי, לטיפולים שעבר, לאישפוז שהיה במקרה מסוים ביוזמתו, ולהחמרה במצבו עובר למעצרו, בעקבות שימוש באלכוהול וחומרים פסיכו אקטיביים. הוא הדגיש כי הנאשם מתחייב מייד עם סיום ריצוי עונשו לפנות לשירותי הרווחה ולבקש עזרה וסיוע בשיקום חייו ובהפניה להליך טיפולי, והוסיף כי כיום הנאשם סולד מסמים ואלכוהול כי הפנים שמדובר בדרך חיים שדרדרה אותו.
11. לשיטת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם לעבירות מתחיל ממאסר על תנאי ומגיע עד כדי 6 חודשי מאסר, והוא הפנה לפסיקה התומכת לטענתו בדברים.
12. הסנגור ביקש לתת משקל לתחלואה הכפולה ממנה סובל הנאשם כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר מלמדת לטענתו על קרבה לסייג לאחריות פלילית של אי שפיות הדעת. הוא לא חלק כי הנאשם כשיר לעמוד לדיון ואחראי למעשיו, אך ביקש להתחשב לקולא בדברים.
- עוד ביקש לתת משקל לדברי המתלוננים שציינו את הפגיעה הנגרמת גם להם בשל מאסריו של הנאשם ואת בקשותיהם להקל עמו ולהעדיף פתרונות שיקומיים, אשר ייטיבו איתו ויפגעו פחות במשפחה.
- לבסוף ביקש לא למצות את הדיון עם הנאשם, להקל עמו ולהעמיד את עונשו בתוך מתחם העונש ההולם בשים לב למכלול הדברים שהובאו בטיעונו; באשר למאסר על תנאי ציין כי הוא לתקופה לא קצרה ולכן יש לשקול את הפעלת חלקו בחופף לעונש המאסר שיוטל.
- דברי הנאשם
13. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער, קשה לו בכלא והוא רוצה לעבור הליך שיקומי. דיון והכרעה קביעת מתחם העונש ההולם
14. קביעת מתחם העונש לעבירות בהן הורשע הנאשם היא בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה - שעניינו בקיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטלו. על מנת לקבוע את מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
15. שתי העבירות בהן הורשע הנאשם נעשו במסגרת אותו אירוע עברייני, ודומה כי על כך לא הייתה מחלוקת. הערכים החברתיים שנפגעו
16. איומי הנאשם על אמו והאלימות הפיזית שהפעיל כלפי אביו פגעו בערכים חשובים שהם שלווה נפשם, בטחונם, חירות הפעולה והבחירה שלהם וזכותם לחיים ללא מורא (רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל [נבו] (4.1.06); ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל [נבו] (6.9.89); כמו גם שלמות גופו של אביו, כבודו הבסיסי ותחושת הבטחון של הוריו. כל אדם זכאי לחיות בשלווה מבלי להיות נתון לאיומים ולאלימות אשר יערערו את בטחונו. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

17. הנאשם ביצע את העבירות כלפי הוריו בתוך ביתם - מבצרם; ולא זאת אלא שכתוצאה מהם אמו של הנאשם נאלצה לצאת מהבית כשהנאשם רודף אחריה ומאיים; ובעת שהיא ואביו נכנסו לרכבם, אמר להם הנאשם שלא ישובו לבית. כיעורם של מעשי הנאשם וחומרם נטועים בכך שהוא העז להפנותם כלפי אלה שהולידו אותו, ולמעשה הוא גרם להם להימלט מבתם.
18. כאשר הקשר שבין עובר העבירות לנפגעי האלימות הוא חזק וממשי, כגון קשר בין בן להוריו, הדבר מעצים את הפגיעה בשלוות נפשו של נפגע העבירה. אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [נבו] (11.10.07), דברים אשר נכתבו בהקשר של עבירות אלימות כלפי בת זוג, אך דומני כי הם הולמים גם את העניין שבפני: "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש ... הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה ... למהלך קשה וטעון ...".
19. עם זאת, האירוע העברייני היה נקודתי יחסית ומתפרץ. אין במעשי הנאשם כל מימד של תכנון מושכל, ואפילו שהוא התנהג באופן בזוי ופוגעני כלפי הוריו - הרי שמדובר במעשה זעם נקודתי שהוסבר בצריכת אלכוהול.
20. הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית ומגיל צעיר ידוע כבעל קשיי התנהגות, התנהגות אלימה וכמי שסובל מתחלואה כפולה. הדברים מפורטים בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לתיק בית המשפט, ואין צורך לחזור עליהם או לפרטם, זאת מפאת צנעת הפרט.
21. על פי סעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין, קרבה לסייג לאחריות פלילית היא נסיבה הקשורה בביצוע העבירה שבכוחה להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם. לאחר שעיינתי בחוק ובפסיקה וכן בחוות הדעת הפסיכיאטרית, מצאתי כי אין בידי לקבל את טענת הסנגור לפיה מעשי הנאשם חוסים תחת הקרבה לסייג לאחריות הפלילית. על פי סעיפים 40ט(א)(6) + 7 לחוק העונשין, יש לבדוק אם מצבו הנפשי של הנאשם השפיע על "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גיל" או על "יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה". ככל והתשובה על הדברים היא בחיוב, הרי שהדבר עשוי להיחשב כקרבה לסייג לאחריות פלילית (ראו: ע"פ 8557/22 ביבס נ' מדינת ישראל [נבו] (24.8.23); ת"פ (ראשל"צ) 15648-06-21 מדינת ישראל נ' מלטבשי [נבו] (28.11.23)).

בחוות הדעת הפסיכיאטרית נכתב במפורש כי אין עדות לתסמינים פסיכויטיים, מחשבות שווא כלפי ההורים או הפרעות בחשיבה, וכי הנאשם מתאר כי היה תחת השפעת אלכוהול בעת האירוע והוא מבין כי מדובר במעשה פסול. בנסיבות אלה אני סבור כי הנאשם לא עמד בנטל להוכיח כי ההפרעות הנפשיות מהן הוא סובל מלמדות על פגם במידת השליטה שלו במעשי העבירה, ונראה דווקא כי צריכת האלכוהול היא שעמדה בבסיס ההתגברות שלו על העכבות וביצוע העבירות, ולא היעדר הבנה חלקית לגבי הסיטואציה בה הוא נמצא (ראו למשל: ע"פ ביבס האמור; ת"פ (ראשל"צ) 57590-09-23 מדינת ישראל נ' דסאלין [נבו] (16.5.24)).

עם זאת, בשים לב לקשיים השונים מהם הנאשם סובל כפי שעולה מחוות הדעת, סברתי כי יש להתחשב בכך בקביעת מתחם העונש ההולם, זאת בהתאם לסעיף 40יב לחוק העונשין (ראו למשל: ת"פ (מחוזי ים) 26821-12-20 מדינת ישראל נ' י"ב [נבו] (3.11.22); ת"פ מלטבשי)).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים
22. בהתחשב בכל המפורט, אני סבור כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים על ידי העבירות בהן הורשע היא פגיעה ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת

23. מדיניות הענישה במקרים שהציר המרכזי שלהם הוא עבירות אלימות ואיומים כלפי בני משפחה קרובים בנסיבות הדומות למקרה שבפניי, נעה החל ממאסר על תנאי בלבד, עבור במאסרים לריצוי בעבודות שירות ועד כדי מאסרים בפועל:

רע"פ 297/15 ברנסון נ' מדינת ישראל (21.1.15). המבקש הורשע בכך כי בעת שהיה בגילופין היכה את אמו, ירק עליה, משך בשיערה, דחפה, וגרם לה לסימן חבלה בעינה; בהמשך זרק את מסך המחשב של אחותו ושבר את דלת חדרה. בית משפט השלום גזר על המבקש, שהיה ללא עבר פלילי, מאסר על תנאי והתחייבות; בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והטיל עליו 5 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון דחה את בקשתו למתן רשות לערער.

ת"פ (פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' א' צ' (4.11.13). נאשם הורשע לאחר הוכחות כי איים על אחותו בכך שקרב אליה עם ידיים מאוגרפות ואמר לה "אני אכניס לך אגרופ", ופנה לאמו ואמר לה "תשתקי, אני אשרוף את הבית, כל הבית שלי". בית המשפט מצא כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה נעה בין מאסר על תנאי בלבד ועד מספר חודשי מאסר בפועל, גזר 3 חודשי מאסר והפעיל במצטבר מאסר על תנאי של 6 חודשים.

ת"פ (ב"ש) 23715-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני (29.6.16). נאשם הורשע בשתי עבירות איומים כלפי אמו, בכך שאמר לה, בביתה, כי יחתוך את כל הרחוב באמצעות סכין וישרוף את כל הבית אם לא תיתן לו כסף, וכן איים על קרובת משפחה באומרו כי ישרוף את הבית. מתחם הענישה שנקבע היה בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר בפועל, וגזר הדין שהוטל היה 4 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (חדרה) 23135-07-20 מדינת ישראל נ' זאודו (9.9.20). מקרה אליו הפנתה התביעה. נאשם הורשע בשתי עבירות איומים כלפי אמו, בהפרת צו הגנה - בכך שהגיע לביתה בניגוד לצו שאסר זאת, וכן בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם שהיה בעל עבר פלילי משמעותי 9 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה שהיה תלוי נגדו כך שתקופת המאסר שהוטלה עליו הסתכמה ב- 15 חודשים.

ת"פ (קריות) 46380-07-24 מדינת ישראל נ' כהן (27.10.24). נאשם שהתגורר בבית הוריו הורשע על יסוד הודייתו בכך שבהיותם בבית דרש מאמו כסף ומזון, משסירבה החל הנאשם לצרוח לעבר אביו, ניער את גופו ואיים על הוריו כי ירצח אותם ויגמור אותם, ובהמשך איים על הוריו כי ידקור אותם וישרוף את הבית. כשהגיעו שוטרים לדירה הכשיל אותם בכך שהזדהה בפניהם בשמות שונים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם שהיה צעיר בגיל ובעל עבר פלילי, 4 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן חודשיים במצטבר, ומאסר על תנאי.

24. בהתחשב בכל האמור אני קובע, כי מתחם העונש ההולם לכלל מעשיו של הנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

25. לשם קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם הבאתי בחשבון את הדברים המפורטים להלן.

26. הודיית הנאשם בכתב האישום המתוקן הביאה לחסכון בזמנו של בית המשפט ומנעה ניהול הליך ראיות, שהיה מן הסתם מצריך גם את הבאת הוריו של הנאשם למסירת עדות.

27. הנאשם שווה מזה למעלה משלושה חודשים וחצי במעצר. תנאי המעצר קשים יותר ממאסר, הן בשל כך שהנאשם נתון בחוסר וודאות לגבי האופן שבו יסתיים התיק, והן משום שעצור אינו זוכה לפריבילגיות שונות שניתן להעניק לאסיר. הבאתי את הדברים בחשבון לקולא.

28. עברו הפלילי של הנאשם הוא מכביד מאוד, בוודאי בהתחשב בגילו הצעיר יחסית. הרשעותיו הקודמות - 12 במספר - הן בשורה ארוכה מאוד של עבירות אלימות ואיומים וכן עבירות רכוש רבות, עבירות הפרת הוראה חוקית ועוד. הוא נדון עד כה ל- 10 תקופות מאסר בפועל שונות, שהארוכה בהן הייתה של 27 חודשים (לאחר הפעלת מאסר על תנאי). ב- 7 מקרים בעבר הפעילו בתי המשפט מאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו. אף כיום תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי בן 6 חודשים בגין כל עבירת אלימות פיזית או מילולית שעונשה שנתיים ומעלה. מאסר על תנאי זה הוטל עליו ביום 21.12.23 בתיק האחרון בו הורשע - ת"פ (חד') 4429-04-23 שהוא ת/2 המוזכר מעלה, ושבו הורשע בתקיפתה של אמו. בתיק זה הופעל נגד הנאשם מאסר על תנאי שהיה תלוי נגדו מתיק קודם, והוא נדון בסך הכל למאסר של 12 חודשים; אך הדבר לא הרתיע אותו שכן זמן לא ארוך לאחר שחרורו מן המאסר הוא ביצע את העבירות בגינן הוא נותן את הדין כעת, שהן עבירה נוספת נגד אמו ובפעם זו גם כנגד אביו.

29. תמונת המסוכנות הנלמדת מעברו של הנאשם היא ברורה וממשית, שכן פעם אחר פעם הוא שב ומבצע עבירות אלימות, ופעם אחר פעם אין בעונו המאסר הממשיים המוטלים עליו, ואף לא במאסרים על תנאי שתלויים נגדו כדי להרתיעו ולמנוע ממנו לבצע עבירות נוספות.
30. נתתי בהחלט דעתי גם לדברים ששמעתי מהוריו של הנאשם, המתלוננים. לעמדותיהם של נפגעי העבירה צריך בהחלט להיות משקל במסגרת קביעת העונש; יש להם זכויות ומעמד בהליך הפלילי וראוי בהחלט להתחשב בדבריהם ולתת משקל לעמדתם, גם אם בעבירות שנעשו במסגרת המשפחה וכאשר אין תסקיר נפגע עבירה - יש קושי ברור לתת לדברים משקל מכריע (ע"פ 2148/13 פלוני נ' מדינת ישראל [נבו] (16.12.14)). ניכר היה כי המתלוננים סובלים אף הם מכך שהנאשם כלוא מזה זמן ממושך, והבאתי את הדברים בחשבון.
31. אולם חרף עמדות המתלוננים, הרי שעם שחרורו של הנאשם ממאסר הוא עתיד לשוב ולהיות בקשר קרוב איתם. דומני כי על רקע אירועי העבר ובשים לב לבעיות הלא פשוטות שעלה כי הנאשם סובל מהן - לרבות בהקשר של שימוש מוגבר באלכוהול וחומרים פסיכו אקטיביים - הרי שלטעמי תמונת המסוכנות העולה ממנו היא בהחלט ממשית, הן כלפי הוריו והן כלפי הציבור.
32. ב"כ הנאשם טען אמנם כי לאחרונה הנאשם פסק לחלוטין משימוש בסמים ואלכוהול מהם הוא לדבריו סולד כיום, וכי מייד עם שחרורו בדעתו לפנות לשירותי הרווחה כדי להשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, אולם הדברים נותרו בחזקת אמירה בלבד ולא גובו בחוות דעת המלמדת על הליך שיקומי כלשהו, בוודאי לא כזה שנשא פירות. יש לקוות כי במשך תקופת מאסרו ישכיל הנאשם להשתלב בעבודה ובהליכי שיקום במסגרת בית הסוהר, ולאחר שחרורו ימשיך את הליך השיקום ויתמיד בו.
33. על רקע העבר הפלילי המכביד של הנאשם, העובדה ששנים לא מעטות הוא שב ופוגע בציבור - וכעת אף שב ופגע באמו, ובשים לב לכך כי הוא לא עבר הליך טיפולי, הגעתי למסקנה שיש להטיל עליו עונש מאסר שייתן בכורה לעקרונות ההלימה וההרתעה, זאת לאחר שמצאתי להתחשב לקולא בקשייו שתוארו, בהודייתו, ברצון שהביע להשתקם, בעמדות המתלוננים וביתר הדברים שעליהם עמדתי מעלה.
34. לא ראיתי להטיל על הנאשם קנס או כל רכיב כספי אחר. אם הנאשם יפנה אמנם לשיקום לאחר שחרורו מן המאסר - קנס עלול להפריע לו, ומצאתי לכן להסיר מראש מכשול זה מלפניו.
35. בהתחשב בכל האמור ולאחר שנתתי דעתי לשיקולים לקולא ולחומרא, אני גוזר את דינו של הנאשם לאלה:
א. 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
ב. אני מפעיל בזה את המאסר על תנאי בן 6 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (חדרה) 4429-04-23. חמישה חודשים מופעלים במצטבר לתקופת המאסר שהטלתי עליו בסעיף א' לעיל, וחודש מופעל בחופף.
בסך הכל יישא אפוא הנאשם בתקופת מאסר בפועל של 10 חודשים.
מניינה של תקופה המאסר יחל מיום 12.9.24.
- ג. מאסר על תנאי של 4 חודשים לבל יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות לרבות איומים.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.
ניתן היום, כ"ט כסלו תשפ"ה, 30 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.